

אחראית. קבל סרטיפיקט ופקודה לנסוע ממרכז החלוץ הגרמני,
סאטר.

על חחנה הגבול האיטלקי - פידיקולו - הורידה
המטרה האיטלקית אח א. פורמנסקי, כי לא היה לו כרטיס אניח
וגם לא ויזה. הפקיד אמר שישלח אותו חזרה. כל השדולים לא
הועילו. נצלתי כל הדבור הצרפתי שלי - ללא הועלת.
בבואי לטריסט דרשתי מפקיד המשרד - אשכנזי - שיטלגרף
לפידיקולו. סרב ואמר שאין לו יפוי כח. דרשתיו שילך מיד
לזירומסקי. אמר שהוא ישן. בקשתיו שיתן לי אח סענו ואלך
בעצמי להעירו. מאן - אך אחרי גערות אחדות אמר לי שהוא גר
במשרד. לקחתי עגלה ונסעתי לויזה דל מונטה 7. המשרד היה
סגור. הפקיד השני שפתח לי - סקברו - לא נחן לי בשום אופן
לגשת לחדר זירומסקי. אחר זכות-שוא של ילחר מחצי שעה עזבתי
אח המשרד כלעומת שבאתי. הנחתי מכתב לזירומסקי עם פרשת כל
הענין.

מסרתי לפורמנסקי לפני פרידתנו 6 ליי"ש.

א' כסלו
28 נובמבר

בחלואן. כאחת הפלגנו. זירומסקי הבטיחני לסדר
ענין פורמנסקי עוד היום. יתראה אח פקיד ההגירה ועל ידו חשלת
המטרה פקודה להרשוה לפורמנסקי לבוא.

242./..

- 242 -

כתבתי לבוגדן על המקרה וגם על "החלוצ" הגרמני שלא
שמע פעולם על "ההסתדרות".

לקחתי עם עוד צעיר אחד חדר בשוחטות (בלי אוכל)
בשש ל"ש.

נוסעים כמאה ועשרה. רבם פולנים. 3 חלוצי הסורתי
שנים מהם היו מזכירים. אחד נגר.

ב' כסלו
29 נובמבר

ים שקט מאד.

ג' כסלו
30 נובמבר

הים סוער. שכני מקיא כל הלילה וכל היום.
הרגשתי טובה.

ד' כסלו
1 דצמבר

אניחנו אחרה קצה היום והגליעה רק בשש לאלכסנדריה.
אחסול היה הים סוער, ומשום כך נחאחרנו. היום היה שקט.

243./..